

ven inden den 31te Marts, f. Ex. at der skal ske noget Saadant, som at Nigsdagen da skal gaa fra hinanden? Seg anerkjender ikke noget Saadant, og jeg kan ikke tage Hensyn dertil. Men naar jeg ikke kan tage Hensyn dertil, tillader jeg mig at udtale — jeg dabler ikke, jeg har ikke Ret til at kritisere i saa Henseende, og jeg vil ikke gjøre Forslag til Afvigelse — men jeg beklager, at vi have ansat Finantslovens Behandling saa tidlig, som sket er. Det erede Medlem for 10de Kredts har i mine Tanter fuldkommen Ret i denne Henseende; det er ikke passende og ikke rigtigt, at vi foretage Behandlingen af et Lovforslag, der er kommet fra det andet Thing, førend vi kunne se, hvad der dermed er foregaaet i det andet Thing. Man kan sige, at det er et Sømmelighedshensyn over for det andet Thing, at vi maa tage Hensyn til, hvad der er foresaldet, men det er ogsaa et Sømmelighedshensyn over for os selv. Det kan ikke nytte at sige, at vi kjende Lovforslaget, og at vi kunne følge, hvad der foregaar i det andet Thing, uagtet vi ikke have Tidenden liggende for os. Seg kan ikke gjøre det, jeg har ikke Tid og ikke Evner eller Kræfter til, ved Siden af Sagtagelsen af mine Rigter her og andetsteds, at være tilstede paa Tilhørerpladsen i Folkethinget, og jeg tør — det er det andet Punkt, jeg vil berøre — ikke stole paa Bladenes Referater. Seg tør ikke stille paa Bladenes Referater, thi hvis jeg beraaber mig paa dem, udsætter jeg mig for en berettiget Dadel, og dog kan jeg nu være nødsaget dertil. Der er just ved Finantsloven særlige Hensyn, som kunde gjøre, at man ønskede at se Alt, hvad der er sagt lige til Enden i det andet Thing, og det gjælder om et Spørgsmaal, som i Dag er blevet reist. Seg siger, at man ved den Maade, hvorpaa man her tager Finantsloven, er berettiget, er opfordret til at tage Hensyn til de Slutningsyttringer, hvormed den fra det andet Thing, fra Ordføverens der eller andre Medlemmer, er sendt til os; det er berettiget, thi der kan komme Udtalelser om enkelte Punkter, som kunde være af særlig Betydning for Bedømmelsen her i Thinget. Seg skal fremdrage et Punkt, som jeg i denne Sammenhæng særlig vil nævne. Der er reist Spørgsmaal om det paa Finantsloven opstillede Dyrtilstillæg. Seg er med Hensyn til dette af samme Mening som min erede Kollega fra Kjøbenhavn (Bloug) og det 3die kongevalgte Medlem (Andrae). Seg skal ikke udtale mig saa stærkt som det sidstnævnte erede Medlem, der betegnede det som pinende galt, eller hvorledes det var, han betegnede det, men jeg er af samme Mening, at dette Dyrtilstilløgs Opførelse paa Finantsloven er meget forkert, og det fordi dette hænger sammen med en Retning, der af og til fremtræder, og som gaar ud paa at putte saa meget som muligt ind i Finantsloven, for derved at bringe det ind under det Tryk og den Nødvendighed, der hviler paa Finantslovens Behandling og Færdiggjørelse og und-

drage det fra den frie Diskussion. Nu er der efter Bladenes Referater, som jeg ikke tør stole paa, ved sidste Behandling i Folkethinget meget stærkt udtalt, at det var den rigtige Vej just at bringe dette og lignende Ting ind paa Finantsloven, thi det var i Folkethingets og den demokratiske Retnings Interesse. Er det sagt, saa er det et meget vigtigt Fingerpeg, og er det ikke sagt, saa er det meget slemt, at Sligt refereres, men derfor ønskede jeg, at Tidenden forelaa, saa at jeg kunde faae at vide, om jeg kunde tage Hensyn dertil, eller ikke. Om det er udtalt, veed jeg altsaa ikke; men det forekommer mig, at det er klart, at Sagen forholder sig saaledes, at jo Mere man drager ind paa Finantsloven, desto Mere uindbræger man fra den alldige Provelse. Det har derfor været en berettiget Bestræbelse hos Landstinget at holde uvedkommende Bestemmelser udenfor Finantsloven og holde derpaa ogsaa overfor Landstinget af enkelte Ministre; maaske har man af og til ladet sig forlede af en uvillig Stemning overfor en Minister, men i Almindelighed har det været vor Bestræbelse at indskrænke Finantsloven til at være, hvad den skal være, en Bevilling af Statens Indtægter og Udgifter i Genhold til bestaaende Love og en Bevilling af Summer, der efter et Overflag forlanges til enkelte særlig bestemte Diened, f. Ex. til nyt Krudt, til Skibe, til Kanoner osv., men derimod have vi villet frit behandle, hvad der ikke har denne Karakter, og blandt dette er ogsaa Sagelove. Nu siger man: ja, men hvad der gjælder om Lønningslove, gjælder ikke om et Dyrtilstillæg for et enkelt Aar, men hvor mange Spørgsmaal kommer der ikke i Bevægelse, naar man ikke efter Lune vil give nogle visse Personer Noget, men i Almindelighed vil overveie, hvor meget der billigtvis efter Forholdene bør lægges til den Arbejds løn, som de forskellige Embedsmænd for meget forskelligartede Arbejder modtage. Det er en meget vigtigt Sag, som maa behandles særskilt, og hvis man nu siger, det er et Ønske, at Finantsloven bliver færdig til 1ste April, om det end ikke er absolut nødvendigt, idet der jo er forelagt en midlertidig Bevillingslov, som gaar ud paa en Bevilling til den sidste April, saa svarer jeg dertil: Nuvel, det kunde jo være, at vi af andre Grunde bleve sammen udover 1ste April, og der var altsaa ingen Ulykke i, om vi, hvis det blev nødvendigt, diskuterede Spørgsmaalet om Dyrtilstillæg hele April igjennem, men det kunde jo være meget ønskeligt, at man var færdig med Finantsloven til 1ste April, og derfor ville vi ogsaa af den Grund have dette almindelige Spørgsmaal, der ikke gaar ud paa en ganske lille enkelt Bevilling, som kan overjes, men et meget kompliceret Spørgsmaal, ud af Finantsloven, for at vi kunde behandle det med Frihed. Seg har i Dag hørt Noget, som jeg kan tage Hensyn til, da det er fremkommet her i Thinget. Et eret Medlem, der sidder